Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES DIREKTĪVA

(1974. gada 17. septembris)

par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu ārējiem izvirzījumiem

(74/483/EEK)

(OV L 266, 2.10.1974, lpp. 4)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Komisijas Direktīva (1979. gada 18. aprīlis)	L 128	1	26.5.1979
►**M2**	Padomes Direktīva 87/354/EEK, (1987. gada 25. jūnijs)	L 192	43	11.7.1987
►**M3**	Padomes Direktīva 2006/96/EK (2006. gada 20. novembrī)	L 363	81	20.12.2006

Grozīta ar:

►**A1**	Spānijas un Portugāles pievienošanās akts	L 302	23	15.11.1985
►**A2**	Austrijas, Zviedrijas un Somijas pievienošanās akts	C 241	21	29.8.1994
►**A3**	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003

▼B

PADOMES DIREKTĪVA

(1974. gada 17. septembris)

par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu ārējiem izvirzījumiem

(74/483/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

tā kā tehniskās prasības, kurām saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem jāatbilst mehāniskajiem transportlīdzekļiem, *inter alia* attiecas uz to ārējiem izvirzījumiem;

tā kā šīs prasības dažādās dalībvalstīs atšķiras; tā kā tādēļ visās dalībvalstīs papildus esošajiem noteikumiem vai to vietā būtu jāpieņem vienādas prasības, lai jo īpaši atļautu EEK tipa apstiprinājuma procedūru, kas noteikta ar Padomes 1970. gada 6. februāra Direktīvu 70/156/EEK ([2]) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprinājumu un kura jāpiemēro katram transportlīdzekļa tipam;

tā kā vēlams pieņemt konkrētas tehniskas prasības, kas paredzētas ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Noteikumos Nr. 26 (“Vienoti noteikumi par transportlīdzekļu apstiprināšanu attiecībā uz to ārējiem izvirzījumiem”) ([3]), kuri ir pielikums pie 1958. gada 20. marta Vienošanās par vienotu mehānisko transportlīdzekļu iekārtu un daļu apstiprināšanas nosacījumu pieņemšanu un šāda apstiprinājuma savstarpēju atzīšanu;

tā kā šīs prasības attiecas uz M_1 kategorijas mehāniskajiem transportlīdzekļiem (mehānisko transportlīdzekļu starptautiskā klasifikācija noteikta Direktīvā 70/156/EEK);

tā kā to dalībvalstu tiesību aktu tuvināšana, kas attiecas uz mehāniskajiem transportlīdzekļiem, ir saistīta ar dalībvalstīs izdarīto pārbaužu savstarpēju atzīšanu, pamatojoties uz kopējām prasībām; tā kā, lai šāda sistēma darbotos vienmērīgi, minēto prasību piemērošana visās dalībvalstīs jāsāk vienlaicīgi,

([1]) OV C 55, 13.5.1974., 14. lpp.
([2]) OV L 42, 23.2.1970., 1. lpp.
([3]) Eiropas Ekonomiskās komisijas dokuments E/ECE/324 / E/ECE/TRANS/505 } Rev. 1 Add. 25

▼B

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā "transportlīdzeklis" ir jebkurš Direktīvas 70/156/EEK I pielikumā definēts M_1 kategorijas mehāniskais transportlīdzeklis, kas paredzēts izmantošanai uz ceļiem, ar vismaz četriem riteņiem un maksimālo projektēto ātrumu, kurš lielāks par 25 km/h.

▼M1

2. pants

Neviena dalībvalsts ārējo izvirzījumu dēļ nedrīkst atteikt EEK tipa apstiprinājuma vai valsts tipa apstiprinājuma piešķiršanu mehāniskajiem transportlīdzekļiem vai bagāžniekiem, slēpju bagāžniekiem vai radio uztveršanas vai raidīšanas antenām, ko uzskata par atsevišķām tehniskām vienībām, ja:

— transportlīdzeklis atbilst I un II pielikuma noteikumiem attiecībā uz ārējiem izvirzījumiem,

— bagāžnieki, slēpju bagāžnieki vai radio uztveršanas vai raidīšanas antenas, ko uzskata par atsevišķām tehniskām vienībām Direktīvas 70/156/EEK 9.a panta nozīmē, atbilst I pielikuma noteikumiem.

3. pants

1. Neviena dalībvalsts ārējo izvirzījumu dēļ nedrīkst atteikt transportlīdzekļa reģistrāciju vai aizliegt tā pārdošanu, nodošanu ekspluatācijā vai lietošanu, ja ārējie izvirzījumi atbilst I un II pielikuma noteikumiem.

2. Neviena dalībvalsts nedrīkst ārējo izvirzījumu dēļ aizliegt laist tirgū bagāžniekus, slēpju bagāžniekus vai radio uztveršanas vai raidīšanas antenas, ko uzskata par atsevišķām tehniskām vienībām Direktīvas 70/156/EEK 9.a panta nozīmē, ja tie atbilst tipiem, kuriem piešķirti tipa apstiprinājumi 2. panta nozīmē.

4. pants

Dalībvalsts, kas ir piešķīrusi tipa apstiprinājumu, veic vajadzīgos pasākumus, lai iegūtu informāciju par jebkuru I pielikuma 2.2. punktā iekļautās daļas vai parametra modifikāciju. Minētās dalībvalsts kompetentās iestādes nosaka, vai jāveic jauni modificēto tipu testi un vai par tiem jāsagatavo jauns ziņojums. Ja minētie testi liecina par neatbilstību šīs direktīvas prasībām, tad modifikāciju neapstiprina.

▼B

5. pants

Grozījumus, kas vajadzīgi, lai I, II un III pielikuma noteikumus pielāgotu tehnikas attīstībai, pieņem saskaņā ar Direktīvas 70/156/EEK 13. pantā noteikto procedūru.

6. pants

1. Dalībvalstis līdz 1975. gada 1. jūnijam pieņem un publicē vajadzīgos noteikumus, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, un tūlīt par to informē Komisiju.

Dalībvalstis piemēro minētos tiesību aktus no 1975. gada 1. oktobra.

2. Tiklīdz šī direktīva ir paziņota, dalībvalstis nodrošina to, ka tās savlaicīgi dara zināmus Komisijai jebkādus normatīvo vai administratīvo

▼B

aktu projektus, ko tās ierosina pieņemt jomā, uz kuru attiecas šī direktīva, lai Komisija varētu iesniegt savas piezīmes par tiem.

7. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B

I PIELIKUMS

VISPĀRĪGAS DEFINĪCIJAS, EEK TIPA APSTIPRINĀJUMA PIETEIKUMI, EEK TIPA APSTIPRINĀJUMS, VISPĀRĪGĀS SPECIFIKĀCIJAS, ĪPAŠĀS SPECIFIKĀCIJAS, RAŽOJUMU ATBILSTĪBA

1. VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

▼M1

1.1. Šā pielikuma noteikumus nepiemēro atpakaļskata spoguļiem vai jūgierīču galvām.

▼B

1.2. Šo noteikumu mērķis ir samazināt miesas bojājumu rašanās risku vai smagumu personām, kas atsitas pret ārējo virsmu vai aizskar to sadursmes gadījumā. ►M1 Tas ir derīgs gan nekustīgam, gan kustīgam transportlīdzeklim. ◄

2. DEFINĪCIJAS

Šajā direktīvā:

2.1. "Transportlīdzekļa tipa apstiprināšana" ir transportlīdzekļa tipa apstiprināšana attiecībā uz tā ārējiem izvirzījumiem.

2.2. "Transportlīdzekļa tips attiecībā uz tā ārējiem izvirzījumiem" ir tādu mehānisko transportlīdzekļu kategorija, kas neatšķiras pēc šādiem būtiskiem parametriem – ārējās virsmas formas un materiāliem.

▼M1

2.3. "Ārējā virsma" ir transportlīdzekļa ārpuse, kas ietver motora pārsegu, bagāžas nodalījuma pārsegu, durvis, spārnus, jumtu, gaismas un gaismas signalizācijas ierīces un sastāvdaļas redzamības uzlabošanai.

2.4. "Grīdas līnija" ir līnija, ko nosaka šādi:

Nenoteikta augstuma vertikālās ass konusu ar malām 15° leņķī pret vertikāli secīgi novieto ap transportlīdzekli ar kravu tā, lai tas pastāvīgi un pēc iespējas mazāk pieskaras transportlīdzekļa ārējai virsmai. Pieskares punktu ģeometriskā vieta ir grīdas līnija. Nosakot grīdas līniju, neņem vērā domkrata atbalsta vietas, izpūtējus vai riteņus. Riteņu arku atstarpes pieņem par iedomātu virsmu, kas paplašina blakusesošo ārējo virsmu. Nosakot grīdas līniju, ņem vērā transportlīdzekļa bufera abus galus. Atkarībā no atsevišķa transportlīdzekļa grīdas līnija var būt vai nu bufera ārmala, vai virsbūves panelis zem bufera. Ja vienlaikus ir divi pieskares punkti vai vairāk, tad grīdas līnijas noteikšanai izmanto zemāko pieskares punktu.

2.5. "Izliekuma rādiuss" ir tās riņķa līnijas loka rādiuss, kas ir vistuvāk attiecīgās sastāvdaļas apļveida formai.

2.6. "Transportlīdzeklis ar kravu" ir transportlīdzeklis ar tā maksimāli pieļaujamo tehnisko masu. Transportlīdzekļus, kas aprīkoti ar hidropneimatisko, hidraulisko vai pneimatisko piekari vai ar ierīci atstarpes ar zemi automātiskai regulēšanai atkarībā no slodzes, testē nelabvēlīgākajos transportlīdzekļa normālas ekspluatācijas apstākļos, kurus norādījis ražotājs.

▼M1

2.7. Transportlīdzekļa "galējā ārmala" attiecībā uz transportlīdzekļa abām pusēm ir plakne, kas ir paralēla transportlīdzekļa gareniskajai vidus plaknei, sakrītot ar tā sānu ārējo malu, un attiecībā uz priekšas un aizmugures malu transportlīdzekļa perpendikulārā šķērsplakne sakrīt ar tā priekšas un aizmugures malu, neņemot vērā izvirzījumus:

2.7.1. riepām netālu no punkta, kur tās saskaras ar zemi un riepu spiediena mērītāju savienojumiem;

2.7.2. jebkurām pretslīdēšanas ierīcēm, kas var būt uzliktas riteņiem;

2.7.3. atpakaļskata spoguļiem;

2.7.4. virzienrādītājiem sānos, ārējo kontūru gabarītgaismas lukturiem, priekšējiem un pakaļējiem gabarītgaismas (sānu) lukturiem, kā arī stāvgaismas lukturiem;

2.7.5. attiecībā uz priekšas un aizmugures malām – daļas, kas uzstādītas uz buferiem, jūgierīcēm un izpūtējiem.

2.8. "Izvirzījuma izmēri" sastāvdaļai, kas uzstādīta uz paneļa, ir izmēri, kurus nosaka ar II pielikuma 2. punktā aprakstīto metodi.

2.9. "Paneļa nominālā līnija" ir līnija, kas šķērso divus punktus apļa centrā, kad tās virsma pirmo un pēdējo reizi saskaras ar sastāvdaļu, ja izmanto II pielikuma 2.2. punktā aprakstīto mērīšanas procedūru.

3. EEK TIPA APSTIPRINĀJUMA PIETEIKUMS

3.1. **Pieteikums par transportlīdzekļa tipa EEK tipa apstiprinājumu attiecībā uz ārējiem izvirzījumiem**

3.1.1. Pieteikums EEK tipa apstiprinājumam transportlīdzekļa tipam attiecībā uz ārējiem izvirzījumiem jāiesniedz transportlīdzekļa ražotājam vai viņa pilnvarotam pārstāvim.

3.1.2. Tam pievieno šādus iepriekšminētos dokumentus trijos eksemplāros.

3.1.2.1. Transportlīdzekļa priekšas, aizmugures un sānu daļu fotoattēlus 30 līdz 45 grādu leņķī pret transportlīdzekļa vertikālo garenvirziena vidusplakni.

3.1.2.2. Buferu rasējumus.

3.1.2.3. Vajadzības gadījumā konkrētu ārējo izvirzījumu rasējumus un, ja vajadzīgs, 6.9.1. punktā minēto ārējās virsmas konkrētu daļu rasējumus.

3.1.3. Apstiprinātā transportlīdzekļa tipa paraugu iesniedz tehniskajam dienestam, kas ir atbildīgs par apstiprinājumu. Pēc tehniskā dienesta pieprasījuma iesniedz konkrētas izmantoto materiālu sastāvdaļas un paraugus.

3.2. **Pieteikums par EEK detaļas tipa apstiprinājumu attiecībā uz bagāžniekiem, slēpju bagāžniekiem vai radio uztveršanas vai raidīšanas antenām, ko uzskata par atsevišķu tehnisko vienību**

3.2.1. Pieteikumus EEK tipa apstiprinājumam bagāžniekiem, slēpju bagāžniekiem vai radio uztveršanas vai raidīšanas antenām, ko uzskata par atsevišķām tehniskām vienībām Direktīvas 70/156/EEK 9.a panta nozīmē, iesniedz transportlīdzekļa ražotājs vai iepriekš minēto atsevišķo tehnisko vienību ražotājs, vai viņa pilnvarots pārstāvis.

3.2.2. Pieteikumam par katru 3.2.1. punktā minēto ierīci pievieno:

3.2.2.1. tādu dokumentu kopijas trīs eksemplāros, kuros precizēti atsevišķas tehniskās vienības tehniskie parametri, un montāžas norādījumi, kas jāpievieno katrai pārdotajai atsevišķajai tehniskajai vienībai;

▼M1

3.2.2.2. atsevišķas tehniskās vienības tipa paraugu. Ja atbildīgā iestāde uzskata par vajadzīgu, tā var pieprasīt turpmākus paraugus. Paraugi skaidri un neizdzēšami marķēti ar zīmi, kas norādīta Direktīvas 70/156/EEK 9.a panta 3. punktā. Paredz obligātus EEK tipa apstiprinājuma numura norādes noteikumus attiecībā uz bagāžniekiem un slēpju bagāžniekiem. Tipa apstiprinājuma numura priekšā ir apstiprinājuma piešķīrušās valsts starptautiskās reģistrācijas burts(-i) ►A1 (1) ◄.

4. EEK TIPA APSTIPRINĀJUMS

(4.1.)

(4.2.)

(4.3.)

(4.4.)

(4.4.1.)

(4.4.2.)

(4.5.)

4.6. EEK tipa apstiprinājuma sertifikātam pievieno veidlapu, kas atbilst paraugam III pielikumā.

4.6.1. Ja pieteikumam saskaņā ar 3.1. punktu ir piešķirts apstiprinājums, tipa apstiprinājuma sertifikātam pievieno veidlapu, kas atbilst III pielikumā pievienotajam paraugam.

4.6.2. Ja pieteikumam saskaņā ar 3.2. punktu ir piešķirts apstiprinājums, izsniedz veidlapu, kas atbilst IV pielikumā pievienotajam paraugam.

4.6.3. Ja pieteikumā saskaņā ar 3.1. punktu ir norāde uz tāda veida veidlapu, kā attēlots IV pielikumā, tad transportlīdzekļa testa darbības jomu attiecībā uz ārējiem izvirzījumiem attiecīgi samazina. Tādos gadījumos transportlīdzekļa tipa apstiprinājuma sertifikātam pievieno atsevišķas tehniskas vienības tipa apstiprinājuma sertifikāta kopiju.

▼B

5. VISPĀRĪGĀS SPECIFIKĀCIJAS

5.1. Šā pielikuma noteikumi neattiecas uz tām transportlīdzekļa ārējās virsmas daļām, kas transportlīdzeklim ar kravu un aizvērtiem logiem, durvīm, bagāžnieku vākiem utt. ir vai nu:

5.1.1. augstāk par 2 m, vai

5.1.2. zem grīdas līnijas, vai

▼M1

5.1.3. Novietotas tā, ka statiskos apstākļos, kā arī darbībā nevar saskarties ar apli 100 mm diametrā.

▼B

5.2. Transportlīdzekļu ārējā virsmā nevar būt nevienas uz āru vērstas daļas, kas ir asa vai ar asu galu, vai tādas formas, izmēru, virziena vai cietības izvirzījumu, kuri varētu palielināt miesas bojājumu rašanās risku vai smagumu personām, kas atsitas pret ārējo virsmu vai aizskar to sadursmes gadījumā.

5.3. Transportlīdzekļa ārējā virsmā nevar būt nevienas uz āru vērstas daļas, kas var aizķert gājējus, velosipēdistus vai motociklistus.

▼M1

5.4. Nevienai ārējās virsmas uz āru izvirzītai daļai izliekuma rādiuss nevar būt mazāks kā 2,5 mm. Šī prasība neattiecas uz ārējās virsmas daļām, kas izvirzītas uz āru mazāk nekā 5 mm, bet šādu uz āru vērsto daļu stūri nedrīkst būt asi, izņemot gadījumus, ja šādas daļas izvirzītas uz āru mazāk nekā 1,5 mm.

(1) B = Beļģija, D = Vācija, DK = Dānija, E = Spānija, F = Francija, ►M2 EL = Grieķija ◄, I = Itālija, IRL = Īrija, L = Luksemburga, NL = Nīderlande, P = Portugāle, UK = Apvienotā Karaliste ►A2 , 12 = Austrijai, 17 = Somijai, 5 = Zviedrijai, ◄ ►A3 8 = Čehijas Republikai, 29 = Igaunijai, CY = Kiprai, 32 = Latvijai, 36 = Lietuvai, 7 = Ungārijai, MT = Maltai, 20 =Polijai, 26 = Slovēnijai, 27 = Slovākijai, ◄ ►M3 34 = Bulgārijai, 19 = Rumānijai. ◄

▼B

5.5. Ārējās virsmas uz āru izvirzītajām daļām no materiāla, kam cietība nepārsniedz A nostiprinājumu 60, izliekuma rādiuss var būt mazāks nekā 2,5 mm. ►M1 Cietību mēra detaļām, kas uzstādītas transportlīdzeklim. Ja nav iespējams mērīt nostiprinātu daļu cietību, tad novērtēšanai izmanto salīdzināmus mērījumus. ◄

▼M1

5.6. Iepriekš minētos 5.1. līdz 5.5. punkta noteikumus piemēro papildus 6. punkta īpašajām specifikācijām, izņemot gadījumus, ja šīs īpašās specifikācijas skaidri paredz citādi.

▼B

6. ĪPAŠĀS SPECIFIKĀCIJAS

6.1. **Rotājumi**

6.1.1. Rotājumiem, kas no stiprinājumiem ir izvirzīti uz āru vairāk par 10 mm, jābūt ievelkamiem, atdalāmiem vai noliecamiem visvairāk izvirzītajā punktā, iedarbojoties ar 10 daN lielu spēku jebkurā virzienā, gandrīz paralēli tās virsmas plaknei, uz kuras tie ir uzstādīti. Šos noteikumus nepiemēro radiatora dekoratīvā režģa rotājumiem, uz kuriem attiecas tikai 5. punkta vispārīgās prasības. ►M1 Lai pieliktu 10 daN lielu spēku, izmanto stampu ar plakanu galu, kuras diametrs nav lielāks kā 50 mm. Ja tas nav iespējams, izmanto līdzvērtīgu metodi. Pēc tam, kad rotājumi ir ievilkti, atdalīti vai noliekti, atlikušais izvirzījums nedrīkst pārsniegt 10 mm. Šiem izvirzījumiem vienmēr jāatbilst 5.2. punkta noteikumiem. Ja rotājumi ir uzmontēti uz pamata, šādu pamatu uzskata par rotājumu, nevis par atbalsta virsmu. ◄

6.1.2. Uz ārējās virsmas aizsargjoslām un ekrāniem neattiecas 6.1.1. punkta prasības. Tomēr tiem jābūt stingri piestiprinātiem pie transportlīdzekļa.

▼M1

_____

▼B

6.2. **Galvenie lukturi**

6.2.1. Galvenajiem lukturiem ir atļauti uz āru izvirzīti aizsargstikli un apmales, ja to izvirzījums, ko mēra attiecībā pret galvenā luktura caurspīdīgo ārējo virsmu, nepārsniedz 30 mm, un to izliekuma rādiuss visur ir vismaz 2,5 mm. ►M1 Priekšējam apgaismojumam, kas uzstādīts aiz papildu caurspīdīgās virsmas, izvirzījumu mēra no attālākās caurspīdīgās virsmas. Izvirzījumus nosaka saskaņā ar metodēm, kas norādītas II pielikuma 3. punktā. ◄

6.2.2. Paceļamiem galvenajiem lukturiem gan paceltā, gan nolaistā stāvoklī jāatbilst 6.2.1. punkta prasībām.

▼M1

6.2.3. Pielikuma 6.2.1. punkta noteikumi neattiecas uz priekšējiem lukturiem, kuri ir iegremdēti virsbūvē vai kuri "karājas" pie virsbūves, ja virsbūve atbilst 6.9.1. punkta prasībām.

▼B

6.3. **Režģi un atstarpes**

▼M1

6.3.1. Atstarpēm starp kustīgām vai nekustīgām detaļām, ieskaitot tās, kas ir daļa no gaisa ieplūdes vai izplūdes režģiem un radiatora režģiem, nepiemēro 5.4. punkta prasības, ja atstatums starp divām secīgām detaļām nepārsniedz 40 mm un režģiem un atstarpēm ir funkcionāli mērķi. Atstarpēm starp 40 mm un 25 mm izliekuma rādiuss ir 1mm vai lielāks. Tomēr, ja attālums starp divām blakusesošām detaļām nepārsniedz 25 mm, tad detaļu ārējais izliekuma rādiuss nedrīkst būt mazāks kā 0,5 mm. Attālumu starp divām secīgām režģu un atstarpju detaļām nosaka saskaņā ar metodi, kas norādīta II pielikuma 4. punktā.

▼B

6.3.2. Nevienas režģa vai atstarpes daļas priekšas un sānu daļu savienojums nedrīkst būt ass.

▼B

6.4. **Priekšējā stikla tīrītāji**

▼M1

6.4.1. Priekšējā stikla tīrītājs ir aprīkots tā, ka stikla tīrītāja vārpstai ir aizsargapvalks, kura izliekuma rādiuss atbilst 5.4. punkta prasībām un virsma nav mazāka kā 150 mm^2. Noapaļotiem apvalkiem minimālā virsma ir 150 mm^2, mērot ne tālāk kā 6,5 mm no vistālāk izvirzītā punkta. Šīs prasības attiecas arī uz aizmugures logu tīrītājiem un galveno lukturu tīrītājiem.

6.4.2. Stikla tīrītāju slotiņām vai palīgelementiem nepiemēro 5.4. punkta prasības. Tomēr šādas vienības jāizgatavo tā, ka tām nav asu stūru un smailu vai asu daļu.

▼B

6.5. **Buferi**

▼M1

6.5.1. Buferu gali ir vērsti pret ārējo virsmu, lai samazinātu aizķeršanas iespēju. Uzskata, ka šī prasība ir ievērota, ja buferis ir padziļinājumā vai iebūvēts virsbūvē, vai buferis ir vērsts uz iekšu tā, lai nesaskartos ar 100 mm apli, un atstarpe starp bufera galu un virsbūvi nepārsniedz 20 mm.

▼B

6.5.2. Buferu sastāvdaļas ir projektētas tā, ka visām nekustīgām virsmām, kas vērstas uz āru, minimālais izliekuma rādiuss ir vismaz 5 mm.

▼M1

6.5.3. Pielikuma 6.5.2. punkta prasības neattiecas uz dažādām bufera daļām vai daļām buferī, kas ir izvirzītas mazāk nekā 5 mm; īpaši norāda kopējos apvalkus un galveno lukturu mazgātāju sprauslas; bet šādu uz āru vērsto daļu stūri nedrīkst būt asi, izņemot gadījumus, ja šādas daļas izvirzītas uz āru mazāk nekā 1,5 mm.

6.6. **Rokturi, viras, durvju nospiežamās pogas, bagāžas nodalījumi un pārsegi; degvielas tvertnes vāki un apvalki**

6.6.1. Durvju vai bagāžas nodalījuma rokturu izvirzījumi nedrīkst pārsniegt 40 mm un visi pārējie – 30 mm.

6.6.2. Ja sānu durvju rokturi darbojoties rotē, tad tiem jāatbilst kādai no šādām prasībām:

6.6.2.1. ja rokturi rotē paralēli durvju plaknei, tad roktura vaļējam galam jābūt vērstam uz aizmuguri. Šādu rokturu gali jāpagriež atpakaļ pret durvju plakni un jāievieto aizsargietvarā vai padziļinājumā;

6.6.2.2. rokturiem, kas griežas uz āru virzienā, kas nav paralēls durvju plaknei, aizvērtā stāvoklī jābūt norobežotiem aizsargietvarā vai padziļinājumā. Vaļējam galam jābūt vērstam vai nu uz aizmuguri, vai uz leju.

Tomēr rokturus, kas neatbilst pēdējam nosacījumam, var atzīt par atbilstīgiem, ja:

— tiem ir neatkarīgs atvelces mehānisms,

— bez atvelces mehānisma tie nevar būt izvirzīti vairāk kā 15 mm,

— šādā atvērtā stāvoklī tie atbilst 5.4. punkta noteikumiem, un

— to gala virsmas laukums, ko mēra ne tālāk kā 6,5 mm attālumā no visvairāk izvirzītā punkta, ir vismaz 150 mm^2.

6.7. **Riteņi, riteņa stiprināšanas uzgriežņi, rumbas vāki un riteņu diski**

▼B

6.7.1. Nepiemēro 5.4. punkta noteikumus.

▼M1

6.7.2. Riteņiem, riteņa stiprināšanas uzgriežņiem, rumbas vākiem un riteņu diskiem nedrīkst būt neviena izvirzījuma, kas ir ass vai ar asu galu un kas sniedzas aiz riteņa loka ārējās plaknes. Nav atļauts izmantot spārnveida uzgriežņus.

▼B

6.7.3. Kad transportlīdzeklis brauc taisni, neviena tā riteņu daļa, izņemot riepas, kas atrodas virs horizontālās plaknes, kura šķērso riteņu rotā-

▼B

cijas asis, nedrīkst pārsniegt ārējās virsmas vai struktūras vertikālo izvirzījumu horizontālā plaknē. Tomēr, ja funkcionālās prasības to attaisno, tad diski, kas sedz riteņa stiprināšanas uzgriežņus, un rumbas vāciņi var pārsniegt ārējās virsmas vai struktūras vertikālo izvirzījumu ar nosacījumu, ka virsmas izvirzījuma daļas izliekuma rādiuss ir vismaz 30 mm un izvirzījums pār ārējās virsmas vai struktūras vertikālo izvirzījumu nekad nepārsniedz 30 mm.

6.8. **Metāla lokšņu šķautnes**

6.8.1. Nav atļautas metāla lokšņu šķautnes, piemēram, notekas malas un atbīdāmo durvju sliedes, ja tās nav noliektas atpakaļ vai aprīkotas ar vairogiem, kas atbilst šā pielikuma prasībām. ►M1 Neaizsargāto malu uzskata par salocītu atpakaļ, ja tā ir salocīta atpakaļ aptuveni par 180°, vai ja tā ir salocīta pret virsbūvi tā, ka tā nevar saskarties ar apli 100 mm diametrā. ◄

6.9. **Virsbūves paneļi**

6.9.1. Virsbūves paneļu ieloču izliekuma rādiuss var būt mazāks nekā 2,5 mm, ja tas nav mazāks kā viena desmitā daļa no izvirzījuma augstuma H, ko mēra saskaņā ar ►M1 II pielikuma 1. punkts ◄ aprakstīto metodi.

6.10. **Gaisa plūsmas un lietus sānu deflektori**

6.10.1. Sānu deflektoru malām, kas izvirzītas uz āru, izliekuma rādiuss ir vismaz 1 mm.

▼M1

6.11. **Domkrata balsti un izpūtēji**

6.11.1. Domkrata balsti un izpūtējs(-i) nedrīkst būt izvirzīti vairāk kā 10 mm aiz grīdas līnijas vertikālā izvirzījuma vertikāli virs tiem. Atkāpjoties no šīs prasības, izpūtējs var būt izvirzīts vairāk nekā 10 mm aiz grīdas līnijas vertikālā izvirzījuma, ja ir noapaļoti stūri, minimālais izliekuma rādiuss ir 2,5 mm.

6.12. **Gaisa ieplūdes un izplūdes vārsti**

6.12.1. Gaisa ieplūdes un izplūdes vārsti visos stāvokļos atbilst 5.2., 5.3. un 5.4. punkta prasībām.

6.13. **Jumts**

6.13.1. Atveramus jumtus vērtē tikai aizvērtā stāvoklī.

6.13.2. Transportlīdzekļus ar nolaižamu jumtu testē, ja nolaižamais jumts atrodas gan paceltā, gan nolaistā stāvoklī.

6.13.2.1. Ja nolaižamais jumts ir nolaistā stāvoklī, tad neveic nekādus transportlīdzekļa testus iekšpus iedomātas virsmas, kāda ir nolaižamajam jumtam paceltā stāvoklī.

6.13.2.2. Ja salocīta nolaižamā jumta apvalks ir paredzēts kā standarta aprīkojums, tad testu veic ar apvalku attiecīgā stāvoklī.

6.14. **Logi**

6.14.1. Logi, kas virzas uz āru no transportlīdzekļa ārējās virsmas, visos stāvokļos atbilst šādiem noteikumiem.

6.14.1.1. Neviena atklātā mala nav vērsta uz priekšu.

6.14.1.2. Neviena loga daļa nevar sniegties aiz transportlīdzekļa galējās ārmalas.

6.15. **Numura plāksnes atbalsti**

6.15.1. Transportlīdzekļa ražotāja paredzētie numura plākšņu atbalsti atbilst šā pielikuma 5.4. punkta prasībām, ja tie saskaras ar 100 mm apli, kad numura plāksne ir uzstādīta saskaņā ar transportlīdzekļa ražotāja ieteikumiem.

6.16. **Bagāžnieki un slēpju bagāžnieki**

6.16.1. Bagāžniekus un slēpju bagāžniekus transportlīdzeklim piestiprina tā, lai vismaz vienā virzienā būtu stingrs fiksējums un varētu horizontāli, gareniski un šķērsām pārnest spēkus, kas ir vienādi vismaz ar ražotāja norādīto bagāžnieka vertikālo nestspēju. Testējot bagāžnieku vai

▼M1

slēpju bagāžnieku, kas transportlīdzeklim piestiprināts saskaņā ar ražotāja norādījumiem, testa slodzes pieliek vairākos punktos.

6.16.2. Ja nevar piemērot 6.3. punkta noteikumus, virsmām, kas pēc bagāžnieka uzstādīšanas var saskarties ar apli 165 mm diametrā, nedrīkst būt daļas ar izliekuma rādiusu mazāku kā 2,5 mm.

6.16.3. Stiprinājumi, piemēram, bultskrūves, ko var pievilkt vai atlaist vaļīgāk, nelietojot instrumentus, neizvirzās vairāk nekā 40 mm aiz 6.16.2. punktā norādītajām virsmām, izvirzījumu nosakot saskaņā ar II pielikuma 2. punktā aprakstīto metodi, bet ar apli 165 mm diametrā, ja izmanto šā pielikuma 2.2. punktā aprakstīto metodi.

6.17. **Radio uztveršanas vai raidīšanas antenas**

6.17.1. Radio uztveršanas vai raidīšanas antenas uzstāda transportlīdzeklim tādā veidā, ka, ja to brīvais gals jebkurā antenas ražotāja norādītajā novietojumā ir mazāk nekā 2 m attālumā no ceļa virsmas, tas atrodas zonā, ko ierobežo vertikālas plaknes, kuras ir 10 cm iekšpus transportlīdzekļa galējās ārmalas, kā noteikts 2.7. punktā.

6.17.2. Turklāt antenas uzstāda transportlīdzeklim tā, un, ja vajadzīgs, to brīvos galus ierobežo tā, lai neviena antenas daļa neizvirzītos aiz transportlīdzekļa galējās ārmalas, kā noteikts 2.7. punktā.

6.17.3. Antenu vārpstu izliekuma rādiuss var būt mazāks nekā 2,5 mm. Tomēr brīvos galus aprīko ar fiksētām uzmavām, kuru izliekuma rādiuss nav mazāks kā 2,5 mm.

6.17.4. Antenu pamats nedrīkst izvirzīties vairāk kā 30 mm, to nosakot saskaņā ar II pielikuma 2. punkta procedūru. Tomēr antenām ar pastiprinātājiem, kas iemontēti pamatā, šie pamati var izvirzīties līdz 40 mm.

6.18. **Montāžas norādījumi**

6.18.1. Bagāžniekus, slēpju bagāžniekus un radio uztveršanas vai raidīšanas antenas, kuru tipi ir apstiprināti kā atsevišķas tehniskas vienības, nedrīkst izlikt pārdošanā, pārdot vai pirkt bez pievienotiem montāžas norādījumiem. Montāžas norādījumos iekļauj pietiekamu informāciju, lai apstiprinātās sastāvdaļas varētu uzstādīt transportlīdzeklim atbilstīgi 5. un 6. punkta attiecīgajiem noteikumiem. Jo īpaši jānorāda teleskopisko antenu pielietošanas novietojums.

▼B

(7.)

(7.1.)

(7.1.1.)

(7.1.2.)

(7.2.)

8. RAŽOJUMU ATBILSTĪBA

(8.1.)

8.2. Lai pārliecinātos, ka sērijveidā ražoti transportlīdzekļi atbilst apstiprinātajam tipam, veic pietiekamu skaitu izlases veida pārbaužu.

(9.)

(9.1.)

(9.2.)

(10.)

▼B

II PIELIKUMS

▼M1

IZVIRZĪJUMU UN ATSTARPJU IZMĒRU NOTEIKŠANAS METODES

1. VIRSBŪVES PANEĻU IELOČU IZVIRZĪJUMA AUGSTUMA NOTEIKŠANAS METODE

▼B

►M1 1.1. ◄ Izvirzījuma augstumu H nosaka grafiski, pārbaudāmajā daļā pamatojoties uz riņķa līniju 165 mm diametrā, kas iekšēji pieskaras ārējās virsmas ārējai kontūrai.

►M1 1.2. ◄ H ir maksimālais attālums, ko mēra pa taisni caur centru aplim ar diametru 165 mm starp iepriekšminēto riņķa līniju un izvirzījuma ārējo kontūru (skatīt 1. attēlu).

►M1 1.3. ◄ Ja aplim 100 mm diametrā nav iespējams saskarties ar attiecīgo ārējās virsmas ārējās kontūras ārējo daļu, tad par virsmas kontūru šajā daļā pieņem to, ko aplis 100 mm diametrā veido starp pieskares punktiem ar ārējo kontūru (skatīt 2. attēlu).

►M1 1.4. ◄ Ražotājs nodrošina vajadzīgos ārējās virsmas šķērsgriezumu rasējumus, lai varētu izmērīt iepriekšminētos izvirzījumu augstumus.

▼M1

2. UZ ĀRĒJĀS VIRSMAS UZSTĀDĪTO DETAĻU IZVIRZĪJUMA IZMĒRU NOTEIKŠANAS METODE

2.1. Uz izliektas virsmas uzstādītas detaļas izvirzījuma izmēru var noteikt tieši vai pēc norādēm uzstādītā stāvoklī novietotas sastāvdaļas šķērsgriezuma rasējumā.

2.2. Ja izvirzījuma izmēru detaļai, kas uzstādīta uz neizliektas virsmas, nevar noteikt vienkārši izmērot, to nosaka pēc maksimālās pārmaiņas attālumā starp paneļa atskaites līniju un centru aplim ar diametru 100 mm, to pārvietojot pastāvīgā saskarē ar detaļu. Šādas procedūras pielietošanas piemērs norādīts 3. attēlā.

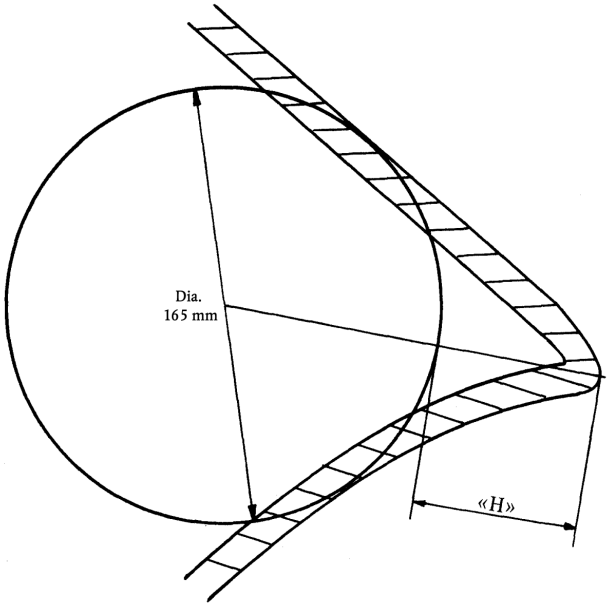
3. PRIEKŠĒJO LUKTURU AIZSEGU UN ĀRĒJO MALU IZVIRZĪJUMA NOTEIKŠANAS METODE

3.1. Priekšējo lukturu izvirzījumu no ārējās virsmas mēra horizontāli no saskares punkta ar apli 100 mm diametrā, kā norādīts 4. attēlā.

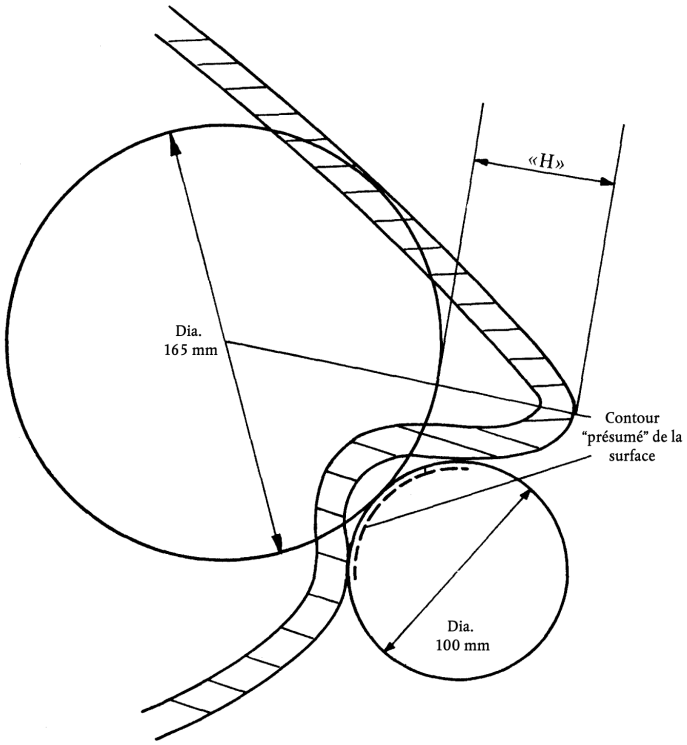
4. REŽĢA DETAĻU ATSTARPJU IZMĒRU NOTEIKŠANAS METODE

4.1. Atstarpes starp režģa detaļām nosaka kā attālumu starp divām plaknēm, kas šķērso apļa saskares punktus un kas ir perpendikulāras līnijai, kura savieno saskares punktus. Šādas procedūras pielietošanas piemēri ir norādīti 5. un 6. attēlā.

▼B

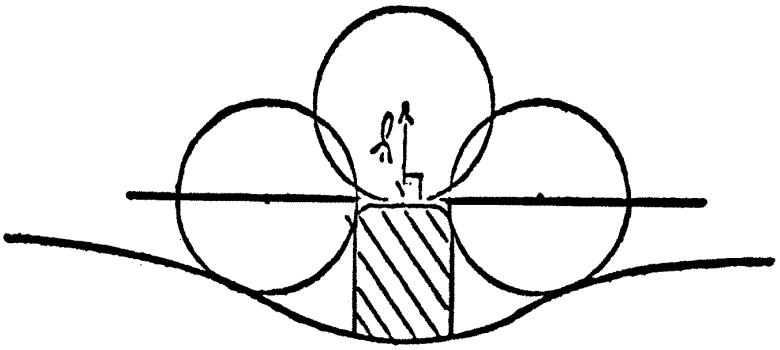

1. attēls

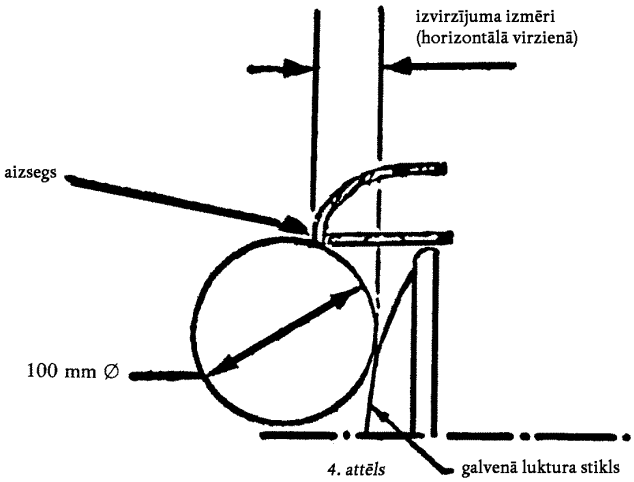

2. attēls

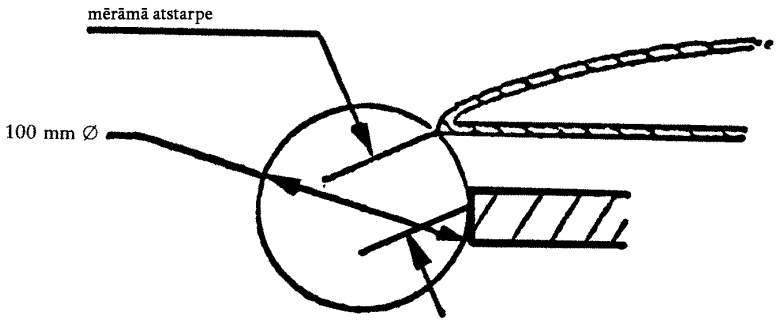
▼M1

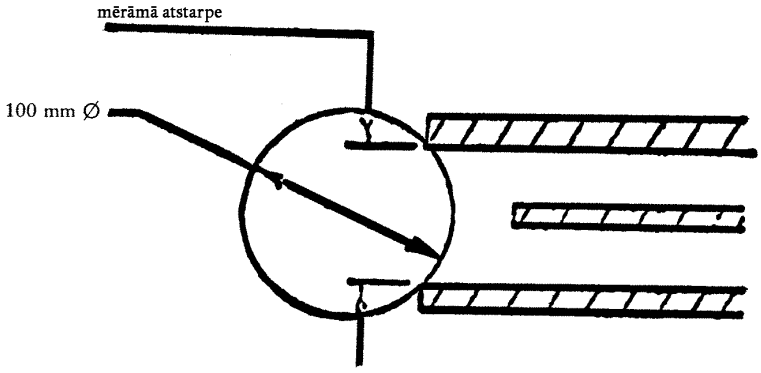
3. attēls

4. attēls

5. attēls

6. attēls

▼M1

III PIELIKUMS

PARAUGS

▼B

►(1)

Administratīvās iestādes nosaukums

EEK TIPA APSTIPRINĀJUMA SERTIFIKĀTA PIELIKUMS ATTIECĪBĀ UZ ĀRĒJIEM IZVIRZĪJUMIEM

(4. panta 2. punkts un 10. pants Padomes 1970. gada 6. februāra Direktīvā par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprinājumu)

Ņemot vērā grozījumus saskaņā ar Direktīvu 79/488/EEK. ◄

Tipa apstiprinājuma numurs: .....

1. Transportlīdzekļa tirdzniecības nosaukums vai preču zīme: .....
2. Transportlīdzekļa tips: .....
3. Ražotāja nosaukums un adrese: .....

   .....
4. Ražotāja pilnvarotā pārstāvja (ja tāds ir) nosaukums un adrese: .....

   .....
5. Transportlīdzeklis ir iesniegts tipa apstiprināšanai: .....
6. Tehniskais dienests, kas atbildīgs par tipa apstiprināšanai vajadzīgajiem testiem: .....

   .....
7. Minētā dienesta izsniegtā ziņojuma sagatavošanas diena: .....
8. Minētā dienesta izsniegtā ziņojuma numurs: .....
9. Tipa apstiprinājums attiecībā uz ārējiem izvirzījumiem ir piešķirts/noraidīts (1): .....

   .....
10. Vieta: .....
11. Datums: .....
12. Paraksts: .....
13. Ziņojumam ir pievienoti šādi dokumenti ar iepriekš norādīto tipa apstiprinājuma numuru:

    ..... transportlīdzekļa priekšas, aizmugures un sānu daļu fotoattēli,

    ..... buferu rasējumi ar izmēriem, ja vajadzīgs,

    ..... konkrētu ārējo izvirzījumu rasējumi.

---

(1) Lieko svītro.

►(1) M1

▼M1

IV PIELIKUMS

PARAUGS

(Maksimālais izmērs: A4 (210 x 297 mm)

Administratīvās iestādes nosaukums

EEK ATSEVIŠĶAS TEHNISKĀS VIENĪBAS TIPA APSTIPRINĀJUMA SERTIFIKĀTS

(9.a pants Padomes 1970. gada 6. februāra Direktīvā par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprinājumu)

Atsevišķa tehniska vienība – bagāžnieku, slēpju bagāžnieku, radio uztveršanas vai raidīšanas antenu tips [1].

EEK atsevišķas tehniskas vienības tipa apstiprinājuma numurs:

1. Tirdzniecības nosaukums vai preču zīme: .....
2. Tips: .....
3. Ražotāja nosaukums un adrese: .....
   .....
4. Ražotāja pilnvarotā pārstāvja (ja tāds ir) nosaukums un adrese: .....
   .....
5. Atsevišķas tehniskās vienības parametri: .....
   .....
6. Lietošanas ierobežojumi (ja tādi ir) un montāžas norādījumi: .....
   .....
7. EEK atsevišķas tehniskas vienības tipa apstiprinājumam vajadzīgais paraugs iesniegts (datums): .....
8. Tehniskais dienests: .....
9. Minētā dienesta testa ziņojuma izsniegšanas datums: .....
10. Minētā dienesta testa ziņojuma izsniegšanas numurs: .....
11. Atsevišķas tehniskas vienības EEK tipa apstiprinājums attiecībā uz bagāžnieku(-iem), slēpju bagāžnieku(-iem), radio uztveršanas vai raidīšanas antenu(-ām) ir piešķirts/atteikts [1]:
12. Vieta: .....
13. Datums: .....
14. Paraksts: .....
15. Sertifikāta pielikumā ir šādi dokumenti ar iepriekš norādīto EEK atsevišķas tehniskās vienības tipa apstiprinājuma numuru: ..... (ja vajadzīgs, sniedz sīkas ziņas)
16. Piezīmes: .....

---

[1] Lieko svītrot.